

INTERESTING QUESTIONS ஆவலைத் தூண்டும் கேள்விகள்

உயிர்த்தெழுதலில் திருமணம் இல்லை

கேள்வி : கர்த்தரால் உறுதிப்பண்ணப்பட்ட ஆண், பெண் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு செலுத்துதல், நீங்கள் தேவனுடைய திட்டத்திலிருந்து தெரிந்துகொண்டபடி பூமியிலும் பரலோகத்திலும் எப்பொழுதும் தொடருமா?

பதில் : இல்லை என்று நாம் பதிலளிக்கிறோம். திருமணம் என்பது ஒரு விசேஷித்த நோக்கத்திற்காக மானிட குடும்பத்திற்கு மட்டுமே தேவன் ஏற்படுத்தியிருந்தார். தகப்பன் ஆதாமிலிருந்து தாய் ஏவாளை தேவன் பிரித்தெடுத்தது (அவள் விலா எலும்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவள்) ஒரு சந்ததியை ஏற்படுத்துவதற்காக என்று வேத வாக்கியங்கள் கூறுகின்றன. திருமணம் என்பது அவர்கள் இருவரும் தங்களை ஒருவராக அங்கீகரித்து இணைவதாகும். ஆகையால் அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் கிறிஸ்து தலையாயிருக்கிறார் என்றும், ஸ்திரீக்கு புருஷன் தலையாய இருக்கிறான் என்றும், கிறிஸ்துவுக்கு தேவன் தலையாயிருக்கிறார் என்றும் நீங்கள் அறிய வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.”

தேவனுடைய திட்டத்தில் ஆவிக்குரிய தளத்தில் ஆண், பெண் என்கிற ஏற்பாடு இருக்காது. ஓவியத்தில் ஆண் தேவதூதர்கள் என்பது கிடையாது. ஒரு வேளை பல ஓவியர்கள் ஏன் பெண் தேவ தூதர்களை வரைகிறார்கள் என்றால் சபையில் ஆண்களைக் காட்டிலும் பெண்கள் அதிகமாக இருப்பதால் கூட இருக்கலாம். ஆனால் எல்லா கருத்துக்களும் தவறானது. ஏனெனில் தேவ தூதர்கள் மனுக்குலத்திலிருந்து வேறுபட்டவர்கள். மனிதன் ஒரு தேவதூதனாக இருந்ததில்லை. அந்த விருப்பமும் கொண்டிருந்ததில்லை. மனிதன் பூமியிலிருந்து உண்டான மண்ணானவன். அவன் பூமியின் ராஜா என்கிற நிலைமையிலிருந்து விழுந்து, இழிவான உயிரினமானான். தெய்வீக நோக்கமும் வாக்குத்தத்தமும் என்னவென்றால் மேசியா மனுக்குலத்தை ஆளுகை செய்யும் போது, மனுக்குலத்தை பாவத்திலிருந்தும் இழிவான நிலையிலிருந்தும் உயர்த்தி, அவர்களை மீண்டும் மானிட பூரணத்திற்கு கொண்டு வருவார் என்பதே. (அப்போஸ்தலர் 3:19-21)

தேவ தூதர்களைப் போல ஆவியின் ஜீவிகளாக ஆகப்போகிறவர்கள் சபை வகுப்பார் மட்டுமே. அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, உயிர்த்தெழுதலில் மறுரூபம் கொடுக்கப்படுகிறவர்கள். அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “நம் அனைவரும் மறுரூபமாக்கப்படுவோம்.” ஏனெனில் “மாம்சமும் ரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை சுதந்தரிப்பதில்லை.” (1 கொரிந்தியர் 15:51, 50) ஆகையால் தனது கர்த்தருடன் மணவாட்டி பங்கு பெறுகிற முதலாம் உயிர்த்தெழுதல் என்பது உலகத்தின் உயிர்த்தெழுதலைக் காட்டிலும் வேறாக இருக்கிறது. முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்கு பெறுகிறவர்களைப் பற்றி நாம் வாசிக்கிறதாவது: “இவர்கள் தேவனுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் முன்பாக ஆசாரியராயிருந்து, அவரோடு கூட ஆயிரம் வருஷம் அரசாளுவார்கள்.” (வெளிப்படுத்தல் 20:6) ராஜ்யத்தில் மாம்சமும் இரத்தமும் பங்கு பெற முடியாது. ஆகையால் அவர்கள் அனைவரும் மறுரூபமாக்கப்பட வேண்டும். இயேசு ஆவியின் சபாவத்திலிருந்து மானிட சபாவத்திற்கு மாற்றப்பட முடியாது. ஆனால் சபையானது மாம்சீக சபாவத்திலிருந்து ஆவிக்குரிய சபாவத்திற்கு மாற்றப்பட வேண்டும். ஏனெனில் “அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே அவரைத் தரிசிப்பதினால் அவருக்கு ஒப்பாயிருப்பார்கள்.” (1 யோவான் 3:2) அவருடைய மணவாட்டியாக இருந்து அவரது மகிமையிலும் பங்கு பெறுவார்கள். சபையானது மறுரூபமாக்கப்படும் போது ஆண், பெண்ணின் தனித்தன்மைகள் அழிக்கப்பட்டு, ஆவியின் ஜீவிகளுக்கிடையே ஆண் என்றும் பெண் என்றும் இருக்கமாட்டார்கள். மகிமையடைந்த சபையில் இப்படி இருக்கமாட்டார்கள் என்று வேதவாக்கியங்கள் நமக்கு கூறுகின்றன. ஆவியின் ஜீவிகளின் பூரணம் ஒரே மாதிரி இருக்கும். எல்லோரும் ஒரே மாதிரி (இனக்கவர்ச்சி இல்லாமல்) பாகுபாடு இல்லாமல் இருப்பார்கள்.

மனுக்குலத்தை பொருத்தவரை : மனுக்குலம் பரிபூரணம் அடையும் போது (இனக்கவர்ச்சி இல்லாமல்) பாகுபாடு இல்லாமல் இருப்பார்கள் என்று வேதவாக்கியங்கள் தெளிவாக குறிப்பிடுவதாக நாம் நினைக்கிறோம். சொல்லப்போனால் ஆயிரம் வருட யுக முடிவில் அனைவரும் படிப்படியாக பூரணமடைவார்கள். அவர்களது அபிவிருத்தியில் ஒவ்வொரு பால் இன விருப்பமும் நீக்கப்பட்டு, மற்ற பால் இன குணங்கள் சேர்க்கப்படும். அந்த யுகத்தில் ஸ்திரீகளின் குணலட்சணத்துடன் ஆண்களின் குணலட்சண கிருபைகளும் சேர்க்கப்படும். ஆண்களின் குணலட்சண கிருபைகளுடன் பெண்களின் சாரீரம் மற்றும் சிந்தைகளின் குணலட்சணத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள். இப்படியாக புருஷன் (ஆண்) ஆதியிலே அவனிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட விலா எலும்பை பெற்றுக்கொள்ளுவான். எல்லாரும் பூரணத்தைப் பெறுவார்கள். அங்கே பெண் கொள்வதுமில்லை, பெண் கொடுப்பதுமில்லை. இந்த விஷயத்தில் அவர்கள் எல்லோரும் “தூதர்களைப் போல இருப்பார்கள்.” (லூக்கா. 20:34-36)

அதே வேதாகம கருத்தையே பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்

கேள்வி : காவற்கோபுரம், ஏப்ரல் 1,1911, பக்கம் 102, பத்தி 2, பாரா 2 மற்றும் 3 இல் கொடுக்கப்பட்ட குறிப்பிலிருந்து, சபையின் “மறுரூபத்தைப்” பொறுத்தவரை உங்கள் கருத்து மாற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்று நாங்கள் புரிந்து கொள்ளலாமா?

பதில் : இல்லை ; அதிலிருந்து நாங்கள் மாறுபடவில்லை. “கர்த்தருக்குள் மரிக்கிறவர்கள் இது முதல் பாக்கியவான்கள் என்று எழுது; அவர்கள் தங்கள் பிரயாசங்களை விட்டொழித்து இளைப்பாறுவார்கள். அவர்களுடைய கிரியைகள் அவர்களோடே கூடப்போம்” என்கிற அறிக்கை குறிப்பிடுகிற காலம் 1878 என்பதை நாங்கள் இன்னும் நம்புகிறோம். (வெளிப்படுத்தல் 14:13)

நாம் அனைவரும் மரிக்க வேண்டும். ஆனால் “நாம் அனைவரும் நித்திரை அடையமாட்டோம்.” கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் பிரசன்னத்தில் நித்திரை அடைய வேண்டிய அவசியம் இராது. மரிக்கிற அந்த கணமே உயிர்த்தெழுதலும் இருக்கும். (சங்கீதம் 82:7; 1

கொரிந்தியர் 15:51, 52)

கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபை

கேள்வி : எப்பொழுது சபையானது கிறிஸ்துவின் சரீரமாக ஆகும்?

பதில் : சபையானது வேதத்தின் இரு நிலைப்பாடுகளில் பார்க்கப்படலாம்.

1) மகிமையில் இருக்கும் சபையானது பிரத்தியேகமாக இரட்சகர் மற்றும் அவரது உடன்குந்தரராகிய அவரது மணவாட்டி வகுப்பாரையும் அடங்கியதாக இருக்கிறது. இன்னொரு அடையாளத்தில் தலையாகிய இயேசுவும் அவரது சரீரமாகிய சபையும் (கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் அங்கங்கள்) ஆக இருக்கிறது. இவர்கள் மட்டுமே, “முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில்” பங்கு பெறுவார்கள்; இவர்கள் மட்டும் கிறிஸ்துவுடன் ஆயிரம் வருடம் ஆளுகை செய்வார்கள்.

2) தற்காலத்தில் கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாக பேசப்படுகிற சபையானது அவரது துணையாக உருவாகும் நிலையில், அபிவிருத்தி அடையும் நிலையில் இருக்கிறது. கிறிஸ்து புண்ணியத்தில் நம்பிக்கை வைத்து, கர்த்தருக்கு முழுமையாக அர்ப்பணம் செய்யும் ஒவ்வொருவரும் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படும் போது கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் ஒரு அங்கமாக கருதப்படுகிறான். ஒரு அங்கமாக அவன் கிருபையிலும் அறிவிலும் மற்றும் அன்பிலும் வளர வேண்டும். மாம்சத்தின் முந்தைய காரியங்களை நீக்கிவிட்டு, பரிசுத்த ஆவியின் கிருபைகளையும் கனிகளையும் அணிந்து கொள்ள வேண்டும். எனினும் இவர்கள் மூன்று வெவ்வேறு வகுப்பாராக அபிவிருத்தி அடைகிறார்கள்:-

(A) ஒரு “சிறுமந்தை” ஒரு ராஜாக்க ஆசாரியக் கூட்டம் அவர்கள் பிரத்தியேகமாக, முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்கு பெறுவதின் மூலம் கிறிஸ்துவின் சரீரமாக ஆகிறார்கள்.

(B) ஒரு “தீரன் கூட்டம்” வகுப்பார், இவர்கள் தேவனுக்கு உண்மையாகவும் கடைசிவரை விசுவாசமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், பலி கொடுக்கும் ஆசாரியர் என்று கருதப்படுகிற அளவுக்கு போதுமான வைராக்கியம் இல்லாதவர்கள். “முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவர்களாக” கருதப்பட அபாத்திராக இருக்கிறார்கள். கடைசியில் அவர்கள் ஜெயங்கொண்டவர்களாக ஆவிக்குரிய ஜீவியின் தளத்தைப் பெறுவார்கள். இதற்காகவே அவர்கள் அர்ப்பணம் செய்த போது ஜெனிப்பிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் கற்புள்ள கன்னிகைகள் வகுப்பாராக இருப்பார்கள்.

(C) மூன்றாவது வகுப்பு - விசுவாச துரோகம் என்றும் அவர்களை பரிசுத்தப்படுத்தின உடன்படிக்கையின் இரத்தத்தை அசத்தம் என்று கருதுகிறவர்கள் என்றும் பரிசுத்த பவுல் விவரிக்கிறார். அவர்கள், நீதிமானாக்குதல் மூலம் பரிசுத்தப்படுத்துகிற கிருபையையும் சலுகையையும் வெறுக்கிறவர்கள். பரிசுத்த பேதுரு கூட “அவர்களை கழுவப்பட்ட பன்றி சேற்றிலே புரளவும் தீரும்பினது” என்று கூறுகிறார். அவர்கள் ஆவிக்குரிய நம்பிக்கைகளிலிருந்து பூமிக்குரிய வாக்குத்தந்தங்களுக்கு தீரும்புகிறார்கள். கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கங்களாக ஒரு காலத்தில் கருதப்பட்டவர்கள் புத்தியற்ற மிருக ஜீவன்களைப் போல இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்பார்கள்.

பாவத்திற்கான காணிக்கைகளும் பலிகளும்

கேள்வி : நமது கர்த்தர் காணிக்கைகளையும் பலிகளையும் செலுத்த நியமிக்கப்பட்டார் என்கிற அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகள் எதை குறிக்கிறது?

பதில் : ஆயிரம் வருட யுகத்தில் உலக மனுக்குலமானது தங்களை காணிக்கையாக கொடுக்க, பலியாக அல்ல, சலுகை பெறுவார்கள் என்பது வேத வாக்கியங்களிலிருந்து நிரூபணமாகிறது. ஆகையால் ஆயிரம் வருட யுகத்தில் மாபெரும் பிரதான ஆசாரியர் இந்த காணிக்கைகளை பெற்று, மெல்கிசேதேக்கின் முறையின்படி, தம்முடைய சொந்த புண்ணியம் மற்றும் உரிமையினால் தேவனுக்கு பிரியமானதாக மாற்றுகிறார். எனினும் இந்த வசனத்தை தற்காலத்திற்கு உபயோகிக்கலாம். அப்போஸ்தலர் காணிக்கைகள் என்ற வார்த்தையை முதலில் வைக்கிறார். ஆகையால் பிரதான ஆசாரியன் காணிக்கைகளை இப்பொழுது படைப்பது ஏதோ ஒரு வழியில் இல்லை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நமது கர்த்தர் தமது ஜீவனை அர்ப்பணிப்பது அவரது பங்கில் நிச்சயமாக ஒரு காணிக்கையாக இருந்தது. பிதாவானவர் அந்த காணிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, இறுதியில் நமது கர்த்தரின் காணிக்கையை மற்றவர்களின் பாவத்திற்கான பலியாக அமைய அனுமதித்தார். இதே போல சுவிசேஷ யுகம் முழுவதும் சகோதரர்கள் தங்கள் சரீரங்களை ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்க தங்களை தேவனிடம் கொடுக்க அழைக்கப்படுகிறார்கள். (ரோமர் 12:1,2)

இப்படியாக நம்மை தேவனிடம் அர்ப்பணிக்கும் போது நாம் ஒரு பாவ நிவாரண பலியை தேவனுக்கு கொடுப்பதில்லை; ஏனெனில் அது நம்மால் இயலாது. ஏனெனில் நமது காணிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற தெய்வீக ஏற்பாடு, என்னவென்றால், ஒவ்வொரு காணிக்கையும் கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தின் மூலம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். அதன் பிறகு பிற்பகுதியில் அதே தெய்வீக ஏற்பாட்டின் மூலம், பிரதான ஆசாரியர் உலகத்திற்கு கொடுக்கக்கூடிய பாவ நிவாரண பலியாக அமைகிறது. இப்படியாக பிரதான ஆசாரியர் இறுதியில் அந்த காணிக்கையை உலகத்திற்கு பாவ நிவாரண பலியாக ஆக்குவதற்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: நிழலான பிரதான ஆசாரியரின் ஊழியத்தில் ஒரே மாதிரியான வழக்கம் என்னவென்றால் அவர்கள் காணிக்கையையும் பலிகளையும் தேவனுக்கு கொடுக்க வேண்டும். மேலும் அவர், இயேசு, அந்த ஆசாரியர்களின் மெய்யான ஆசாரியர் பலியாக கொடுக்க எதையாவது பெற்றிருக்க வேண்டும். அவரும் கூட அவருடைய ஆசாரியத்துவத்தை நிறைவேற்ற காணிக்கைகளையும் பலிகளையும் கொடுக்க வேண்டும். தம்மை அவர் மாசற்றவராக தேவனிடம் ஒப்புக்கொடுத்தார். அந்த அர்ப்பணத்தின் காரணமாக அவர் தேவனுக்கு பாவ நிவாரண பலியாக இருக்கிறார். அவரது புண்ணியத்தின் மூலமாக, தாங்களாகவே தங்களை தேவனிடம் அர்ப்பணிக்கிற அவரது சபைக்கும் இதை உண்மையாக ஆக்குகிறார்.

மீட்கும் பொருளின் புண்ணியம் எப்படி உபயோகிக்கப்படுகிறது

கேள்வி : மீட்கும் பொருளுக்கு ஒத்திருக்கிற பாவ நிவாரண நாளின் பலிகளுடன் ஏதாவது இணைந்திருக்கிறதா? அப்படியானால் என்ன இணைந்திருக்கிறது?

பதில் : மீட்கும் பொருள் என்ற வார்த்தை மீட்கும் பொருளின் விலைக்கிரயம், சரிசமமான விலைக்கிரயம் என்று சரியாக சொல்லப்படும். பாவ நிவாரண நாளில் மீட்கும் பொருளின் விலைக்கிரயத்துக்கு நிழலான காரியம் எதுவும் நமக்கு

கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் குறிப்பாக அந்த மீட்கும் பொருளின் விலைக்கிரயம் எப்படி பொருந்தும் வகையில் செய்யப்படும் என்பது காண்பிக்கப்படும். இந்த பாவ நிவாரண நாளின் நிழலை ஆராய்ந்தால், காளையை கொல்லுவதில் எது மீட்கும் பொருளை குறிக்கிறது என்பதை நாம் காண்போம். எல்லா காரியமும் காளையை கொல்லுவதில் சார்ந்திருக்கிறது. ஆடானது முதலாவது கொல்லப்படக்கூடாது. ஆட்டிற்கு எதையும் செய்வதற்கு முன்பாக காளையானது முதலில் கொல்லப்பட்டு, அதன் இரத்தம் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் தெளிக்கப்பட வேண்டும். கர்த்தரின் ஆட்டிற்கு மட்டுமல்ல, போக்காட்டிற்கும் செய்யப்பட்ட அனைத்தும் காளையின் மரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே இருந்தது. பாவ நிவாரண நாளின் பலிகளில் மீட்கும் பொருளின் விலைக்கிரயத்துக்கு ஒத்திருக்கக்கூடியதை நாம் கவனித்தால் ஆட்டின் மரணம் அவசியமில்லை என்பதையும், ஆனால் அனைத்தும் காளையை சார்ந்தே இருக்கிறது என்பதையும் நாம் காண்போம்.